

vil tillade mig i den Anledning at gjøre en Henstilling, som jeg havde paa Læberne forleden Aften, men som jeg da paa Grund af den fremrykkede Tid ikke vilde komme frem med; det var nemlig dengang Forslaget om Jernbanerne blev henvisst til Finantsudvalget. Jeg vilde dengang have bemærket, om det dog maatte ikke vilde være noget uheldigt, om det skulde blive Sædvane, at det ærede Finantsudvalg forener sig om at indbringe her i Thinget Forslag om at faae henvisst til sig større og vigtigere Forslag, som man i sin Tid ikke har tænkt paa skulde henvises til Finantsudvalget, ja maatte endog saa Sager, om hvilke man, saaledes som det f. Ex. er Tilfældet med de to sidste, aldeles ikke vidste, at de vilde komme ind heri Thinget, da Finantsudvalget blev valgt. Jeg vil tilføje, at jeg for mit Vedkommende finder det naturligt, at dette Forslag bliver henvisst til Finantsudvalget, medens jeg for mit Vedkommende fandt det unaturligt, at dette skete med Jernbaneloven. Forleden Aften fandt jeg, som sagt, at der paa Grund af den fremrykkede Tid ikke kunne reises nogen Debat. Og i og for sig vilde det vel ogsaa være næsten umuligt at sætte en Anstuelse igjennem, naar hele Finantsudvalget kommer her og indbringer et Forslag. Jeg vil derfor i Almindelighed tillade mig at henstille, om ikke Finantsudvalget, ved hvis Nedsættelse man dog ikke tænkte paa alle mulige finantzielle Sager, men vel nærmest kun paa den almindelige aarlige Bevilling, vilde indskrænke sine Tendenser i denne Retning en lille Smule.

Formanden (Rrabe): Jeg skulde advare mod at bringe Forhandlingen ind paa andre Sagers Henvisning til Finantsudvalget end den foreliggende.

Berg: Det skal jeg for mit Vedkommende efterkomme. Jeg er iøvrigt aldeles enig med den almindelige Grundtanke i det ærede Medlems Udtalelse. Naar jeg nu efter Samtale i Finantsudvalget har stillet Forslag om denne Sags Henvisning til dette, da er Grunden dertil bekjendt for Thinget. Men der Thinget, at Sagen kan behandles hensigtsmæssigere og nyttigere ad anden Veje, da stille man et Forslag ved Siden af dette og stemme derover; men jeg tror, at man stylder Thinget at bemærke det, naar der om flere Materier, der staa i nøie Forhold til denne Sag, er talt og ført Forhandlinger i et Femtenmandsudvalg af Thingets Medlemmer, og der altsaa er gjort et Arbejde, som temmelig umiddelbart kan komme til Nytte ved Sagens videre Behandling. Naar slige Henstillinger til Thinget ere skete et Par Gange og maatte komme til at ske engang endnu i denne Samling, da er det begrundet paa en sædvanlig Praxis fra Finantsudvalgets Side. Naar der foreligger Sager af nærmest finantziel

Natur, der staa i nøie Forbindelse med Finantsudvalgets Forhandlinger om lignende eller beslægtede Sager dels i indværende dels i tidligere Aar, saa at Finantsudvalget ligesom er kommet til at tage Position i Forhold til Sagen ved tidligere Indstillinger eller Forhandlinger, pleier dette Udvalg forud at tage under Overveelse, hvorvidt det skal foreslaa Thinget at henvise Sagen til Finantsudvalget eller ikke. Det har Finantsudvalget gjort i alle de Aar, jeg har kjendt det. Naar det er sket med større Sager iaar, endog med flere, end jeg er overbevist om, at Finantsudvalgets Medlemmer hvert for sig kunde ønske det, kommer det ganske simpelt af Sagernes egen Natur, idet der har foreligget flere saadanne mere finantzielle Sager, der staa i nøie Forbindelse med tidligere og nuværende Forhandlinger om Finantsbudgettet. Den almindelige Betragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Sad), er jeg altsaa enig i; men den kan ikke finde Anvendelse ligeoverfor Finantsudvalgets Stilling til dette Spørgsmaal og til flere andre, da Forholdene ere specielle.

Da Ingen yderligere begjærede Dabet, sluttedes Forhandlingene.

Forslag af Berg om at henvise Lovforslaget til Finantsudvalget vedtoges uden Afstemning.

Man gif derefter til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Præstetiendens Omsætning til en fast aarlig Pengesgift og dennes mulige Aflysning.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2,209 ff.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (S. Holm): Da jeg paa min Medforslagsstilleres og egne Begjær indbragte dette Forslag, gjenmægter jeg kortelig den Historie, Tiendeaflysningsspørgsmaalet har havt i vore lovgivende Forsamlinger, og dertil skal jeg da ikke komme tilbage idag, men skal kun indskrænke mig til med nogle Ord at omtale de Betragtninger, som have ledet os ved Udarbejdelsen af dette Forslag. Det gamle Strids-spørgsmaal om, hvorvidt Tienden er en Skat eller ikke, skal jeg ikke komme ind paa, det er en en farlig Sag at røre ved det; thi det er jo bekjendt, hvorledes i 1849 hele Grundloven nær